

GEESTELIJK VOEDSEL

TE RECHTER TIJD

Geloven alleen, geloven alleen,
Alle dingen zijn mogelijk, geloven . . .

Wat als we het nu zo zingen:

Nu geloof ik, nu geloof ik,
Alle dingen zijn mogelijk, nu geloof ik;
Nu geloof ik, nu geloof ik,
Alle dingen zijn mogelijk, nu geloof ik.

Laten we nu blijven staan met onze hoofden gebogen.

Here, moge dit niet alleen een lied zijn, maar het diepst van ons hart zijn dat het uitzingt: “Nu geloof ik!” De discipelen zeiden eens, nadat Jezus zoveel machtige werken had gedaan, zij zeiden: “Heer, nú geloven wij.”

Jezus zei: “Geloof u nu?”

² Zij zeiden: “Wij geloven dat Gij alle dingen weet en niemand van node heeft U te onderwijzen.” Dus Vader, we beseffen vanavond dat U onze onderwijzing niet nodig hebt, maar wij hebben de Uwe nodig. Dus we bidden dat U ons zult leren hoe te bidden, hoe te leven en hoe te geloven. Sta het toe, Here, door deze dienst vanavond. Als wij wat ook tekortkomen, geef het aan ons, Here. We vragen het in Jezus’ Naam. Amen.

³ Ik weet dat velen van u vanavond weer staan. En buiten ontmoette ik groepen die zeiden dat ze niet naar binnen konden, en ze luisteren naar hun radio in de verschillende auto’s. En nu zullen we proberen zo snel mogelijk voort te maken, vanavond, op zondagavond hebben we uitgegeven om voor de zieken te bidden, een gebedsrij te hebben, als we er hier vooraan een kunnen krijgen. Maar we wijden deze dienst vanavond toe voor gebed voor de zieken.

⁴ En ik wil dat u nu opgebouwd wordt in de . . .deze Heilige Orakels van God, in het Geloof, het Geloof van dit uur. Het Geloof! Er zal meer geloof voor nodig moeten zijn dan ooit in enig ander tijdperk, want dit moet Opnamegeloof zijn, opgenomen te worden. En dus willen we dat u vanavond gelooft in alles wat u hebt gezien, gehoord, het Woord dat u hebt horen prediken, de—de tekenen en wonderen die u hebt zien gebeuren. Wij willen dat u dat allemaal op laat hopen in uw hart en het overweegt, of dat God is of niet.

⁵ ’t Is zoals Elisa vanouds, zei: “Als God God is, dien Hem dan.” En als Jezus het middelpunt van alle dingen is, voor de

Christen, dan denk ik dat we al het andere behoren los te laten en Hem aanhangen. Onthoud: Hij is het Middelpunt, Hij is de Noordster, Hij is het Uiteindelijke, Hij is het Absoluut. En als Hij de Noordster is. . . Er is maar één ding dat naar de Noordster zal wijzen, dat is uw kompas waarop u vaart. En het Kompas waarop ik u probeer te laten varen, is het Woord, en het Woord wijst altijd naar Hem.

⁶ En we hebben het gevoel alsof we door een grote tijd van benauwdheid en beproevingen gaan, radeloze tijd en benauwdheid tussen de naties en, allerlei dingen die gebeuren, en soms voel ik me overspoeld alsof, overal waar ik kijk, is het als op een. . . in een schip op zee. En ik de leiding over de Boot heb gekregen. En hoe gaan we het halen? En hier komt één met een witte schuimkop, honderd keer groter dan mijn schip. Maar we zullen door elk van ze heen breken. “We zijn méér dan overwinnaars door Hem.” De Kapitein, de Hoofdkapitein, heeft het touw aan het uiteinde van het schip vast, Hij zal het er doorheen trekken. We zullen door elk ervan heen breken.

⁷ Nu, vanavond, zodat we kunnen opschieten en u vroeg laten vertrekken. . . We waarderen uw lange ritten enzovoort, en hoe u moet rijden, en de opoffering die u moet maken. En, zie, dat maakt dat ik hier wil staan en gewoon blijven praten en alles te doen wat ik kan om u te helpen. Maar als ik hier ben, probeer ik er alles in te stoppen wat ik maar kan om hulp te bieden voor dat moment waar we nu hier zijn. Neemt u dan. . . Als u mensen te véél in één keer geeft, kunnen ze het niet onthouden. U—u moet slechts één ding nemen en het vlak voor de persoon houden totdat ze dat zien. En dan wanneer ze dat stevig in hun hart krijgen, dan zullen ze. . . dan ze iets anders leren. Gewoon stap voor stap naarmate we gaan.

⁸ Bid nu dus, en houd goede moed, en geloof nu vanavond voor genezing. Ik geloof niet dat er enige twijfel in uw gedachten is over de tijd waarin we leven. Ik geloof niet dat er een twijfel in uw gedachten is of God te midden van Zijn volk is of niet. Ik geloof dat u dat allen gelooft. En ik. . . Er is in mijn gedachten geen twijfel over. En ik—ik—ik weet dat mijn mensen, mijn vrienden, de vrienden van Christus, de kinderen van—van Christus, dat geloven.

⁹ En het doet me een groot genoeg om te zien te krijgen, als je weet dat je een Boodschap van God hebt, en je die aan de mensen geeft, en te zien dat de mensen daar gehoor aan geven. Dan kijk je om en zeg je: “Dank U, Vader.” O, wat een vreugde is het dan om de kinderen het brood te zien eten dat tot hen gezonden is! Beseft u dat dat jaren geleden een visioen was hier in deze tabernakel? Ja: “Het Brood des Levens.” Broeder Neville, ú herinnert het zich. Machtig—machtige tijd!

¹⁰ Nu, laten we opslaan, als u de lezing wilt volgen of het wilt noteren, even...Ik geloof niet dat het gepast zou zijn om een dienst te houden zonder Gods Woord te lezen en een paar opmerkingen te maken, of het een genezingsdienst zal zijn of welke soort ook. We begrijpen allemaal...Er zijn geen vreemden onder ons, neem ik aan. Maar we begrijpen allemaal wat genezing is. 't Is niet wat iemand voor u doet; het is wat God al voor u gedaan heeft. Redding is op dezelfde wijze. Het enige is om de mensen ertoe te krijgen te geloven dat dat de waarheid is. En God leert het in Zijn Woord en bewijst het dan aan hen die het zullen geloven, want Hij zei: "Alle dingen zijn mogelijk voor hen die geloven."

¹¹ U zegt: "Er is niets onmogelijk bij God." Gelooft u dat? Er is ook niets onmogelijk bij u. "Want alle dingen zijn mogelijk voor *hén*," (God is één Persoon) "voor *hén* die geloven." Zie? Er is dus niets onmogelijk bij u, voor u, als u alleen kunt geloven.

¹² Nu, in I Koningen het 17e hoofdstuk; ik wil de eerste zeven verzen lezen, zo de Here wil.

En Elia, de Tisbiet, die van de inwoners van Gilead was, zei tot Achab: Zo waar de HERE God van Israël leeft, voor Wien ik sta, er zal noch dauw noch regen deze jaren vallen, behalve naar mijn woord.

En het woord des HEREN kwam tot hem, zeggende:

Ga weg van hier, en wend u oostwaarts, wend u naar het oosten, en verberg u bij de beek Kerit, die vóór de Jordaan is.

En het zal zijn dat gij uit de beek zult drinken; en Ik heb de raven geboden u daar van spijsje te voorzien.

Let op: "u *dáár* van spijsje te voorzien," niet ergens anders. "Dáár!"

Dus hij ging heen en deed naar de HERE, of het woord des HEREN; want hij ging en woonde bij de beek Kerit, die vóór de Jordaan is.

En de raven brachten hem brood en vlees des morgens en brood en vlees des avonds; en hij dronk uit de beek.

En het geschiedde na enige tijd dat de beek uitdroogde, want er was geen regen in het land geweest.

¹³ De Here voege Zijn zegeningen toe aan het lezen van Zijn Woord. En nu, vanavond, wil ik daar een tekst uit halen, die heet: "Geestelijk voedsel op zijn tijd." Vanmorgen hadden we een—een les over—over "God een dienst bewijzen, of probéren Hem een dienst te bewijzen zonder...zonder dat het de tijd, het seizoen, de plaats, of de persoon is." En nu, dit is: *Geestelijk voedsel te rechter tijd.*

14 Deze profeet, Elia, we weten heel weinig over hem. Maar we weten dat hij Gods dienstknecht was, en de dienstknecht van God voor dat uur.

15 En God heeft zijn geest, die op Elia was, al drie keer gebruikt en belooft die nog twee keer; vijf keer, voor genade. Hij gebruikte het op Elia; het kwam op Elisa in een dubbele portie; het was op Johannes de Doper; en hoort net te komen om de Heidenbruid voort te laten komen; en met Mozes te komen om de Joden naar huis te nemen. Ja. Vijf keer dat God belooft de geest van Elia te gebruiken, en heeft het al drie keer gedaan.

16 Nu, deze grote profeet, we weten niet waar hij vandaan kwam. We weten dat hij een Tisbiet was. Maar hoe hij kwam. . .

17 We weten weinig over de profeten. We weten niet waar ze vandaan kwamen. Heel zelden. . . Want ik ken er geen die uit de kerk kwamen of een afstamming achter zich hadden. Het waren gewoon gewone mannen, die onbevreesd waren, en vaak ongeschoold. En ze hebben nooit zelf iets op schrift gesteld. Jesaja en Jeremia, een paar van hen hebben wat op schrift gesteld, maar deze grote man Elia heeft nooit één ding geschreven. Velen van hen schreven niet; misschien konden ze niet schrijven. Maar zij waren mannen die ruig waren. Er zijn geen mannen in de Bijbel zoals die vroegere profeten. Zij trotseerden koninkrijken, koningen, volken, kerken, en al het andere, en stonden standvastig op het Woord van God, en God bewees dat ze gelijk hadden. Zij waren erg ruige individuen.

18 En deze Elia was een van de ruigste van ze allemaal. Hij was een man van de wildernis. Hij kwam uit de wildernis; hij leefde in de wildernis. De Bijbel zei dat hij zich harig kleedde. Hij had schapenvacht om zich heen gewikkeld, en een stuk leer, van kamelenhuid, om zijn lendenen gewikkeld, erg. . . snorharen over zijn gezicht en ik kan me voorstellen dat hij een erg ruig uitzijende man was, en, om naar te kijken.

19 Maar, we zijn niet. . . ze zijn niet allemaal gestorven. Ze zijn niet allen—allemaal dood. In de dagen van het Concilie van Nicea, velen van u mensen die *Het Concilie van Nicea van de Vroegere Kerk* hebben gelezen, toen ze er een organisatie van wilden maken en alle andere kerken wilden afbreken en er in één wilden komen, toen zij dat Concilie van Nicea hadden, kwamen ruige mannen zoals Elisa daar binnen uit de wildernis, die alleen kruiden aten; grote ruige mannen. Maar de hoogwaardigheidsbekleders, de hooggeplaatsten, onder Constantijn, enzovoort, hebben hun stem gestild. Omdat zij, als profeten, wisten dat de graankorrel van de Bruidsgemeente in de grond moest vallen net zoals de graankorrel in de Bruidsgom in de grond moest vallen. En daar lag het duizend jaar lang.

20 Daarom schrijven ze in de boeken vandaag: “Waar is die zwijgende God Die kon staan toekijken, zien hoe kleine kinderen

vermoord werden, en vrouwen aan stukken verscheurd werden door leeuwen, en in de hemel zitten en er niets over zeggen?" Ze kennen het Woord niet. Die graankorrel móét in de aarde vallen. Hoe kon een rechtvaardig God staan toekijken hoe Zijn eigen Zoon stierf, en bespuwd werd, enzovoort? Maar het is in overeenstemming met het Woord, het moet zijn. En zo is het, zelfs tot op dit uur.

²¹ Deze man, hij was een groot man. Hij had een zondige generatie voor zich. Achab was koning, zijn vader voor hem was slecht geweest. De hele tijd sinds Salomo was er de ene na de andere slechte koning geweest. En deze man, Achab, die tweeëntwintig jaar in Samaria regeerde, was de ergste van ze allemaal. Hij was een echte moderne denker. Hij geloofde in religie, zeker. En hij had alles op een moderne manier. Hij had zijn vierhonderd Hebreeuwse profeten, allemaal goed geschoold en getraind. God stuurde hem er één en hij wou het niet geloven, en dat was Elia.

²² Maar Elia, deze Tisbiet, was een man van de wildernis. Geen gladde man; hij was een ruige man. En op een dag, nadat Achab zodanig had gezondigd dat God het niet meer kon verdragen, sprak Hij tot Elia in de wildernis. En hier komt hij langs de weg naar Samaria, zoals ik vaak heb beschreven; misschien met de witte bakkebaarden die rond zijn gezicht uitstaken, kale hoofd die glom in de zon, kleine oude half dichtgeknepen ogen daarzo met een stok in zijn hand, een glimlach op zijn gezicht, liep regelrecht naar de koning van Israël toe en zei: "De . . . zelfs geen dauw zal vallen tot ik erom roep."

²³ God, geve ons zulke mannen, zie, mannen die weten wat ze doen met ZO SPREEKT DE HERE.

²⁴ Nu, we ontdekken dat voordat hij dit deed, dat God hem geroepen had. God had tot hem gesproken, en daarom was hij nergens bang voor. Hij was niet bang voor zijn boodschap, dat het niet zou gebeuren; hij wist dat het zou gebeuren! Hij wist dat het in overeenstemming was met het Woord van de Here en hij wist dat hij Gods profeet was voor het uur. Dus of de koning zijn hoofd eraf zou hakken, hem in de gevangenis zou gooien, wat ze ook zouden doen, het maakte voor hem geen verschil; hij had een opdracht: "ZO SPREEKT DE HERE," recht in het gezicht van de koning. Wat een ruw persoon! Maar voordat hij dit deed, deze grote droogte voorzigde . . .

²⁵ Want God zal zonde niet ongestraft laten gaan. Er moet straf zijn. Wat voor nut heeft een wet zonder een—een straf? Wat heeft het voor zin te zeggen "dat het tegen de wet is om door het rode licht te rijden" en geen boete volgen zou of geen straf volgen zou? Het zou geen wet zijn. Er is dus een straf op de zonde. En wanneer God een wet maakt en die wet—wet wordt overtreden, dan moet daar straf op staan.

26 En dit land had al Zijn wetten overtreden. O, ze hadden grote kerk, ze hadden de tempel. Ze hadden opgeleide mannen zat. Ze hadden profeten door het hele land, hadden er scholen van, die ze uitdraaiden als een machine. En ze hadden profeten zat, ze hadden priesters zat, ze hadden schriftgeleerden zat, en ze hadden godsdienst zat, maar ze waren bij het Woord van God vandaan. Dus riep God een man buiten al hun gelederen om, en zond hem erheen met ZO SPREEKT DE HERE.

27 En merk op hoe Hij voor de Zijnen zorgt. Voordat Hij deze profeet stuurde, met de boodschap, zei Hij: “Elia, ga erheen en vertel koning Achab deze dingen. En nu, wanneer je dat doet, ga dan snel bij hem vandaan, want ik heb een plek voor je gemaakt om heen te gaan tijdens de droogte. Ik zal voor jou zorgen, Elia, als je gewoon Mijn Woord predikt, precies doet wat Ik je vertel te doen.”

28 Nu, ik ga deze grote bediening vanavond typeren, van Elia, en de tijd van Elia, met het uur waarin we ons nu bevinden. Ik geloof dat het een perfect type is. Ik denk aan de landen. . . als ik. . . als we tijd hadden, om terug te gaan, maar ik wil ruim tijd besteden aan de gebedsrij.

29 Dus, als we terug konden gaan en zien dat Israël Palestina had ingenomen op dezelfde basis als wij deze Verenigde Staten hebben ingenomen. We kwamen deze Verenigde Staten binnen en dreven de bewoners terug, wat de indianen waren, en namen het land in bezit. En zo kwam Israël Palestina binnen, onder het leiderschap van Jozua, onder God, en dreef de bewoners terug en nam het land.

30 En hun eerste koningen waren machtige mannen: David, Salomo, en grote mannen. Onze eerste presidenten waren grote mannen: Washington, Lincoln, enzovoort. Dan werden uiteindelijk de presidenten of de koningen heel de tijd steeds meer bedorven, en uiteindelijk eindigden ze met deze Achab. Precies de type, typisch voor onze dag. En de mensen waren zo modern geworden dat ze het ware Woord van de Here niet wilden horen.

31 En u kunt zich voorstellen, bij zo'n modern volk, hoe een echte, ware dienstknecht van God voor hen zou klinken. “Nou, hij was gek, hij was niet bij z'n hoofd. Zoiets kon niet bestaan.” Zij waren religieus, zeer religieus. Zij hadden oprechte mannen, ze hadden oprechte mensen. Ze waren zeer religieus.

32 Dus, hij wist dat er meer voor nodig zou zijn dan alleen een gewone theologie, dat er meer voor nodig zou zijn dan—dan een gewone boodschap, dat er meer voor nodig zou zijn dan alleen het Woord te prediken, om hun stenige harten te breken. Hij wist dat er ZO SPREEKT DE HERE voor nodig was om dat oordeel over dat volk te laten neerkomen. Dus hij wist dat toen hij er met ZO SPREEKT DE HERE ging (En het wás ZO SPREEKT

DE HERE), om dat af te wijzen, was oordeel. Dat zien we in onze dag ook. Dat zien we in elke dag. Er blijft niets anders over dan oordeel als u over de lijn van genade stapt.

³³ Nu, dat type daar dat... ik ga Elia typeren met de kerk vandaag, de kerk van vandaag. Vlak voor het oordeel ontving hij deze boodschap. Elia, hij vertegenwoordigde dat er in het natuurlijke voor hem gezorgd werd, zijn natuurlijke voedsel, want het zou nu niet gaan regenen, volgens het Woord van God, voor drie jaar en zes maand, of totdat Elia erom riep. “Welke tijd u het zegt, Elia, dat zal het zijn.” Daarom liep hij naar de koning toe en zei: “Er zal zelfs geen dauw vallen tot ik erom roep.” Dat is nogal een—een lading, niet? Dat is nogal een boodschap!

³⁴ En nu gaan we dat typeren met de geestelijke droogte van vandaag. Nu, wij weten allemaal, wij zijn ons daarvan zeer bewust, dat er vandaag een grote geestelijke droogte in het land is, geestelijk gesproken. En weet u dat dat voorspeld werd door de profeten, vlak voor de Tweede Komst van Christus zou zijn? Zei: “Er zal een hongersnood in het land komen, en het zal niet naar brood alleen zijn, maar naar het horen van het Woord van God.” En die dag is nu: “het horen van het ware Woord van God.” Nu, dit typeert de natuurlijke droogte met de geestelijke.

³⁵ Zonde en ongeloof, door valse leraren en vrijzinnigen in de kerk, hadden de plaats tot dit komende, aanstaande oordeel gebracht. Toen hadden zij zich afgekeerd van Gods Woord, en Zijn profeet, naar een moderne, theologische opvatting van het Woord.

³⁶ Als u het hier hebt opgemerkt, is het juist op dat moment dat God altijd iets doet oprijzen. Omdat Hij altijd, Hij doet niets totdat Hij het eerst aan de mensen openbaart, en Hij openbaart het altijd door Zijn dienstknechten.

³⁷ Nu, maar Elia, gedurende deze tijd, had een geheime plaats die God voor hem had voorbestemd om naartoe te gaan. Dat is wat we nu willen zien net voordat we de gebedsrij hebben. Elia had een geheime plaats die door God Zelf was voorzien. Nu, de kerk had het nooit voor hem voorzien, de koning had het nooit voor hem voorzien, hij had er zelf niet in voorzien, maar God voorzag in een geheime plaats voor Elia om de hele tijd tijdens de droogte gevoed te worden, waar in zijn voedsel werd voorzien van dag tot dag. Hij hoefde zich niet af te vragen wat er morgen zou gebeuren of zich af te vragen of de voorziening zou opraken. God zei: “Ik heb de raven bevolen en zij zullen u voeden.” Wat een wonderlijke zaak, een type van onze geheime plaats, in Christus.

³⁸ Wanneer de wereldraad en alles wat er vandaag gaande is, dat zegt: “De dagen van wonderen zijn voorbij.” De grote krachten van God zijn uit de kerken weggenomen. Het lijkt alsof ze nu niets meer hebben dan “een schallend koper en een

rinkelende cimbaal.” We weten dat dat de waarheid is. “En een vorm van godzaligheid en de kracht daarvan verlooehenend.”

³⁹ Precies hetzelfde als wat David vanmorgen deed met de ossenwagens—ging bij het Woord weg. Toen het Woord aan ze voorgesteld werd en ze gegeven werd, wilden ze het niet; daarom waren ze erbij weggegaan.

⁴⁰ Dat is wat deze mensen hadden gedaan in de dagen van Elia, waren bij het Woord weggegaan. Zij dachten dat ze het Woord hadden, maar ze hadden het niet.

⁴¹ Dus merk op, toen, in de . . . gedurende de tijd dat Hij de ongelovige ging straffen, maakte Hij een weg voor de gelovige. Hetzelfde wat Hij elke keer doet. In de dagen dat Hij de wereld door water zou vernietigen, maakte Hij een weg ter ontsnapping voor Noach. In de dagen dat Hij Egypte zou verdrinken, maakte Hij een weg ter ontsnapping door de zee voor Zijn volk. Hoe God Zijn weg maakt! En waar geen weg is, is Hij die Weg. Is Hij die Weg!

⁴² Nu, we beseffen dat we staan voor enkele van de . . . één van de grootste uren die de geschiedenis ooit heeft gekend. Het is niet precies de kernkop met een fel glanzende raket met een kop erop, waar we bang voor moeten zijn. Het zijn de kerken waar we bang voor moeten zijn. Het is het uur waarin we leven waar we op moeten letten.

⁴³ Nu bemerk, maar God maakte een weg voor Elia om eraan te ontsnappen. En Hij heeft een weg gemaakt voor Zijn gelovige kinderen om er nu aan te ontsnappen, aan de toorn en de dingen die komen gaan.

⁴⁴ Want God kon niet rechtvaardig zijn om die mensen te oordelen en hen bestraffing te sturen, en Sodom en Gomorra te laten zinken en Kapernaüm in het midden van de zee te laten zinken, en die generaties te veroordelen en Sodom en Gomorra, en ons dan hetzelfde te laten doen en ermee weggelaten. Wij zijn net zo zeker van oordeel als zij zeker van oordeel waren. Nu, wij bemerken dat de . . .

⁴⁵ Toen deze dingen opkwamen, de moderne trend van die dag, God een man in die dag deed opstaan, of een man liet opstaan, liever gezegd, om de krachten te bestrijden, en ze wilden er niet naar luisteren. Ze dachten dat hij gek was, dat hij zijn verstand kwijt was, dat hij gewoon een oude fanatieke dwaas uit de wildernis was, een beetje gek geworden van de woestijn. Maar toch had hij het Woord van de Here.

⁴⁶ “Het Woord betekent niet wat er staat,” zeggen ze vandaag. “O, wel, de Bijbel is een geschiedenisboek.” Ik geloof dat u dit gezien hebt, dat ze nu beweren dat “Eva geen appel at; ze at een . . .” Wat was het? Ik geloof. . . “Dat het een abrikoos was,” zeggen ze nu. “Dat het een abrikoos was.” En dan dat “Mozes de kinderen nooit door de Rode Zee bracht. Het was een grote

bos riet aan de andere kant van die zee, en hij ging door een zee van riet.” Hoe kwam dan het water, w-a-t-e-r, aan beide kanten omhoog te staan, en ze dan op het droge overstaken? O, zulk onzin! Maar ziet u, er is zo’n dag nodig om Gods toorn over de mensen te brengen. Het doet het.

⁴⁷ Ze zeggen dat er niet zoiets bestaat als—als deze. . . Zelfs kerkmensen geloven niet in wonderen. “Ik zal je duizend dollar geven,” zeiden ze, “laat me een wonder zien. Laat me een wonder zien!” Wel, zij zouden het niet kunnen zien als er tienduizend dingen voor hun neus werden gedaan. Nou, ze, zij zouden het nooit zien.

U zegt: “Dat is onmogelijk.” O nee, hoor.

⁴⁸ Elia was eens in Dothan, en het Syrische leger was er gekomen en had de stad omsingeld om hem te grijpen, omdat ze wisten dat daar de—de macht van het land in lag, was in die ziener. Wel, de koning. . . Een van de mannen vertelde aan de koning van Syrië, zei: “Nou, weet u, Elia de profeet, de Tisbiet, vertelt de koning van Israël waar u over spreekt in uw geheime kamer.”

⁴⁹ Zei: “Ga díé vent pakken! Dat is de kerel die ons hindert.” En het hele Syrische leger sloop rond Dothan heen. Ze waren er allemaal rond omheen.

⁵⁰ En Gehazi, de—de dienstknecht van de profeet werd wakker en hij zei: “O mijn vader, de legers liggen hier helemaal om ons heen. We zijn helemaal omsingeld.”

⁵¹ Hij zei: “Nou, er zijn er meer met ons dan er met hen zijn. Zie?”

En Gehazi keek om zich heen, zei: “Ik zie niemand.”

⁵² Hij zei: “Here God, open de ogen van die jongen.” En z’n ogen gingen open en al de heuvels waren vol met Engelen en wagens die rondom zaten, de ongeziene krachten.

⁵³ Elia liep daar regelrecht heen en de Bijbel zei: “Hij sloeg ze met blindheid.” Hij liep naar ze toe; zij waren blind voor hem. Liep erheen en zei: “Zoeken jullie Elia?”

Hij zei: “Ja, wij zijn naar hem op zoek.”

⁵⁴ Zei: “Kom mee, ik zal jullie precies vertellen waar hij is,” en leidde ze regelrecht in de hinderlaag, regelrecht naar waar de legers eruit liepen en hen pakten.

⁵⁵ Nu, de Bijbel zei: “Hij sloeg hen blind.” Dat maakt het vast. En mensen zijn vandaag zo geestelijk blind, hoewel de Here God in het midden van de mensen neerkomt en alles doet, en de dingen die Hij beloofde, kunnen ze het nog steeds niet zien. Ze zijn geestelijk blind; kennen God niet, kennen Zijn grote kracht niet. Nu, we bemerken dat ze dat deden in de dagen van Elia, en ze doen het nog steeds vandaag. God slaat ze blind. Ze zeggen

vandaag: “Dat er geen wonderen zijn, zoiets bestaat niet, dit is allemaal emotie.”

⁵⁶ En ze zeiden hetzelfde over Elia, want toen hij werd opgenomen, en Elisa zijn plaats innam, een jonge man, werd op een jonge leeftijd kaal, liepen de kinderen achter hem aan en zeiden: “Oude kaalkop, waarom bent u niet met Elia omhoog gegaan?” Zie, ze geloofden het niet eens in het begin, de mensen, nadat er zoveel dingen waren gedaan. En deze grote man van God was overgebracht naar de hemel door een wagen van vuur en de mensen geloofden het nog steeds niet. En lieten hun kleine kinderen achter deze man aanrennen en zeggen: “Oude kaalkop, waarom ging u niet omhoog?” Zie? En toen vervloekte de profeet de kinderen en een berin doodde er tweeënveertig van.

⁵⁷ Nu, let op. Vandaag, zoals het toen was, gaven ze hun eigen uitleg aan het Woord. Nu, als zij dat willen doen, is dat aan hen, maar ze proberen het ons te doen geloven. De Bijbel zei “dat dit Woord van God van geen eigen uitleg is.” God geeft Zijn eigen uitleg. God bevestigt Zijn Woord en dat is de uitleg ervan. Zoals ik vaak heb gezegd: Hij zei in het begin: “Er zij licht,” en er was licht. Dat hoeft niet uitgelegd te worden; het gebeurde. Hij zei: “Een maagd zou zwanger worden,” ze werd het. Hij zei dat Hij “Zijn Geest zou uitstorten,” Hij deed het. En Hij zei: “In de laatste dagen,” de dingen die Hij zou doen, en Hij doet het! Het heeft geen uitleg nodig; God geeft er Zijn eigen uitleg. Ongeacht wat dwaze mensen zeggen, dat houdt God niet in het minst tegen.

⁵⁸ Toen Jezus op aarde was, had Hij met evenveel ongelooft te kampen als wij vandaag, en misschien wel meer. Maar het hield Hem niet tegen; Hij ging regelrecht door, met het doen en uitvoeren van Zijn plicht, en God bevestigde alles wat Hij deed. Hij zei: “Ik ben niet op Mijzelf. Mijn Vader en Ik zijn één; Hij woont in Mij. Ik ben het niet die de werken doe, het is de Vader Die in Mij woont. En als Ik Zijn werken niet doe, geloof Mij dan niet; maar als Ik de werken doe en al kunt u Mij niet geloven, geloof de werken.” Zie? Met andere woorden: zij. . . “Onderzoek de Schriften,” zei Hij, “want dat is waar u meent Eeuwig Leven te hebben, is door de Schriften te kennen. En de Schriften zelf getuigen van Mij.” Amen! Wat een uitspraak! “Zij zijn het, de Schriften, die u vertellen Wie Ik ben,” zei Jezus.

⁵⁹ En het zijn de Schriften die u het uur vertellen waarin wij leven. En de dingen die u ziet gebeuren, het is God Zelf onder Zijn volk. Niets kan de doden opwekken behalve God. Niets kan de dingen doen die Hij nu doet, behalve Hij. Want de Bijbel zei: “Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

⁶⁰ Nu, we zien die moderne trend van de mensen dan: “O, de dagen zijn voorbij, er bestaat niet zoiets als wonderen. De mensen zijn allemaal emotioneel opgewerkt.”

61 Luister naar die Elia, de profeet, het uitroepend tegen hen en hun theologen. Merk op, merk op, hij sprak alsof hij God Zelf was. Elia sprak alsof hij God Zelf was: “De dauw zal niet uit de hemel vallen totdat ik erom roep.” Amen! Ja, meneer.

62 De profeet was zo lang in de tegenwoordigheid van God geweest, de profeten van het Oude Testament, of van welke tijd ook, wanneer zij in de tegenwoordigheid van God leven totdat zij het Woord worden, is hun Boodschap het Woord zelf. En bedenk, hij zei: “ZO SPREEKT DE HERE.” En toen die mannen die boodschappen van God hadden en zij er zo in verwickeld raakten dat hun eigen denken . . . Het was misschien tegen hun denken in, zij waren misschien niet in staat om—om het juist te zien. Maar zij spraken het Woord van God: “ZO SPREEKT DE HERE.”

63 “Er zal geen regen vallen tot ik erom roep.” O, wat een uitspraak! Hij was in de tegenwoordigheid van God geweest en was zo volmaakt betuigd. En onthoud, dat sluit ook aan bij Amos 3:7: “De Here God zal niets doen totdat Hij het eerst openbaart aan Zijn dienstknechten de profeten.” Zei: “Er zal geen regen vallen!” Hij had eerst . . .

64 Ze lachten hem uit, ze dachten dat hij gek was: “Die fanatiekeling!” Maar, zie, hij had ZO SPREEKT DE HERE, dat het niet zou gaan regenen. En God, voordat hij dat deed, openbaarde Hij het aan Elia, Zijn dienstknecht. En hij was een betuigde, bewezen profeet; dus de mensen hadden zich behoren te bekeren. Maar in plaats daarvan, lachten ze hem uit, zeiden: “O, we hebben genoeg regen! De reservoirs zijn vol. De rivieren stromen goed.”

65 De Bijbel zei “dat er zelfs geen dauw was voor drie jaar en zes maanden.” Alle beken en wateren droogden overal op. Dat was niet die man, dat was God Die door die man sprak. Dat was de “Ik” die het was. We weten het altijd. Dus hij . . .

66 We ontdekken dat wanneer een man komt, gezonden van God, aangesteld door God, met het ware ZO SPREEKT DE HERE, de boodschap en de boodschapper één en dezelfde zijn. Omdat hij gezonden is om ZO SPREEKT DE HERE te vertegenwoordigen, Woord voor Woord, dus hij en zijn boodschap zijn hetzelfde.

67 Een denominationele man onder een denominationele paraplu, hij en de kerk zijn de “één.” Een theoloog onder theologie, gemaakt door een of andere denominatie, hij en zijn boodschap zijn één; kerk van theologie, een theoloog. Dat is het precies.

68 Dan, wanneer een man komt met ZO SPREEKT DE HERE: hij en de Boodschap zijn één. En toen Elia kwam met ZO SPREEKT DE HERE, werden hij en zijn boodschap één. Precies zoals Jezus, toen Hij kwam: Hij was het Woord, Johannes 1. Dus

het Woord van God en de boodschapper van het tijdperk waren precies hetzelfde, heel de tijd. Zo is het.

⁶⁹ Jezus was het Woord waarvan werd geprofeteerd. Hij was wat de profeten hadden gezegd dat zou gebeuren: “Een maagd zal zwanger worden en dit Kind baren.” Helemaal terug in het begin had God ze verteld, zei: “Het Zaad van de vrouw zal de kop van de slang vermorzelen en hij zal haar hiel vermorzelen.” Al deze profetieën waren gegeven. David die hilde, al de andere profeten, door de tijdperken heen, die over Hem spraken. Hij was dat Woord gemanifesteerd! Halleluja!

⁷⁰ Ziet u nu waartoe ik probeer te komen? Ik sprak vanmorgen vrij duidelijk tot u. Ziet u de autoriteit niet van de levende God in de levende Gemeente, de Bruid? De zieken worden genezen, de doden worden opgewekt, de kreupelen lopen, de blinden zien, het Evangelie gaat uit in Zijn kracht, want de Boodschap en de boodschapper zijn hetzelfde. Het Woord is in de Gemeente, in de persoon.

⁷¹ Het Woord van God was in Elia, toen hij daarheen liep met ZO SPREEKT DE HERE en zei: “Het zal niet gaan regenen.” Dat was niet Elia; dat was God in Elia.

⁷² Ik zei een menigmaal, zoals de Christian Science dame die het me een keer vertelde. Ik heb het vele malen verteld. Ze zei: “Meneer Branham, u scheidt te veel op over Jezus.”

Ik zei: “Ik hoop dat dat het enige is waarvoor ik me moet verantwoorden.”

En zij zei: “U probeert Hem Goddelijk te maken.”

Ik zei: “Hij was Goddelijk.”

⁷³ Zei: “O, Hij was een profeet, Hij was een goed mens, maar Hij was niet Goddelijk.”

⁷⁴ En ik zei: “Wel, toon mij één Schriftgedeelte waarin staat dat Hij dat niet was.”

⁷⁵ Zij zei: “In het boek van Johannes staat er dat Hij ‘weende’ toen Hij naar het graf van Lazarus ging.”

⁷⁶ “Wel,” zei ik, “zeker weende Hij. Hij was zowel menselijk als Goddelijk. Hij was een mens toen hij hilde; maar Hij moest God zijn om de doden op te wekken.” Juist. Ik zei: “Hij was een man, met honger; maar Hij was God toen Hij vijfduizend voedde met een paar broodjes en vijf vissen.” Dat klopt. “Hij was een mens toen Hij achterin op een boot lag te slapen; maar het was God in Hem Die de wateren kon kalmeren.” Maar waarom? Hij en Zijn Boodschap waren één.

⁷⁷ Hij zei: “Ik en Mijn Vader zijn één. Mijn Vader woont in Mij.” Hij was de volheid van de Godheid lichamenlijk.

⁷⁸ Ik denk dat het zo treffend was, onlangs, toen ik *De Zeven Gemeentetijdperken* bracht. Om te beginnen kon ik—ik niet

begrijpen waarom Jezus daar stond met die . . . met dat witte over Hem heen, op die manier, waar er stond: “Zijn haar was wit als wol.” Ik kon niet begrijpen hoe een man, drieëndertig jaar oud, sneeuwwit kon zijn.

⁷⁹ Ik belde een goed theoloog, Pinkstertheoloog, een goede dierbare vriend. Wel, het was broeder Jack Moore. Hij is een slimme, intelligente man. Hij zei: “Broeder Branham, dat was Jezus verheerlijkt. Dat is hoe Hij eruitzag nadat Hij verheerlijkt was.” Nee, dat kon ik niet geloven. Nee.

Ik—ik—ik zei: “Wel, broeder Moore, dank u.”

⁸⁰ Ik ging daar de kamer binnen en begon te spreken tot God. Ik sloeg mijn concordantie op om Hem mee terug te nemen naar Daniël waar er stond: “En hij kwam tot de Oude van dagen, Wiens haar wit was als wol.” Ik zei: “Here, ik—ik—ik weet niet wat te zeggen, en ik draag de verantwoording.” Nu, dat was vóór de ze- . . . en bedenk, vóór de Zeven Zegels geopend waren, ongeveer een jaar, of meer, ervóór. Ik was daar aan het bidden: “Here, wat was het?”

⁸¹ En ik keek, daar vóór mij staande, en daar stond een man, en hij was een rechter, en hij had een witte pruik op. De oude rechters uit vroegere tijden droegen een witte pruik, om te tonen dat hij een opperste autoriteit was.

⁸² En toen, toen ik Jezus zag met de witte pruik, zei ik dat het alleen de waarheid betuigt die wij kennen, dat Hij de Opperste Autoriteit is. God getuigde van hetzelfde op de Berg der Verheerlijking; zei: “Dit is Mijn geliefde Zoon, hoor Hem, de Opperste Autoriteit!”

⁸³ Dan daarginds aan het begin van de Zeven Zegels, toen die zeven Engelen neerkwamen in die piramidevorm, daar stonden en mij vertelden hier terug te keren en te spreken over die Zeven Zegels, en dat Hij bij mij zou zijn, dat Hij mij zou laten zien wat ze waren, de verloren gegane dingen. Ik dacht altijd dat het op de achterkant van het Boek was verzegeld en dat het iets zou zijn dat niet in het Boek was geschreven, maar het bleek dat het werd bekend gemaakt dat Hij dat niet kan doen. Het is niet iets dat in het Boek is geschreven . . . Het is iets dat in het Boek verborgen is geweest. “Want wie er één woord vanaf zal nemen of er één woord aan toe zal voegen . . .” Het is dus een geheimenis dat in het Boek heeft gestaan in deze zeven gemeentetijdperken. Elk ervan bracht een—een geheimenis voort, alles over de waterdoop en deze andere dingen waar ze zo lang naar getast hebben.

⁸⁴ Toen, toen dat omhoog ging—de grote sterrenwachten, van helemaal onder in Californië, beneden in Mexico, boven Tucson, overal, die de foto ervan genomen hadden. Het was een mysterieuze waarneming. Broeder Fred Sothmann daar, die daar achterin zit, en ik en broeder Gene Norman, die daar precies aanwezig stonden toen het omhoog ging. Ze namen de foto; nog

weten ze niet wat ermee is. Enige tijd geleden hier, iedereen zei: “Kijk eens hier. Dit ziet er zo uit, en die engelenvleugels, hoe ze daarin gevouwen zijn.”

⁸⁵ Op een dag, toen ik het rechtsom draaide, kijkend: daar was Jezus Christus, net zo perfect als Hofmann Hem ooit tekende. Het stond daar met een witte pruik op en keek neer terug naar de aarde, tonend dat Hij de Opperste Autoriteit is. De hemelen verklaren het, de Bijbel verklaart het, de Boodschap verklaart het, het is allemaal hetzelfde. Opperste Autoriteit, met de witte pruik op; u ziet Zijn zwarte baard eronder. Velen van u hebben de foto gezien. We hebben het daar achterin. Draai het gewoon naar rechts, opzij, kijk ernaar. Daar is Hij, net zo perfect alsof het was, alsof er een foto van Hem was genomen. Ze kijken ernaar vanuit de verkeerde hoek. Je moet er vanuit de juiste hoek naar kijken. En alleen de Here God kan openbaren wat de juiste hoek is. Draai het naar rechts en kijk ernaar. Daar is Hij, net zo perfect alsof het gefotografeerd werd, daarboven.

⁸⁶ De eerste keer dat ik Hem ooit zag, zag Hij eruit als het *Hoofd van* . . . Hofmann. Ik had dat nog nooit eerder gezien. En in Billy Sunday's tabernakel, jaren later, zag ik het. Mijn huis is nooit zonder één van de foto's geweest sindsdien.

⁸⁷ Dan, hier in de lucht, zeggend dat dezelfde God Die ik zag, in dit visioen hier, nog maar een kleine jongen, hier waar dit schoolgebouw staat, dat Hij er zo uitzag. En hier in de hemelen, drieëndertig jaar later, het bekendmaken dat het de waarheid is. Zó ziet Hij eruit; niet een of ander mystiek iets van iemands idee.

⁸⁸ Zoals in het Vaticaan ze daar een—een—een Christus uitgetekend hebben met een kleine witte ring van een baard of een ringbaard rond Zijn kin, ongeveer een centimeter lang, die rond de bovenkant van Zijn mond loopt en zoals *dit*, en dat de Christus noemen.

⁸⁹ Dat doet me gewoon denken aan een Griekse kunstenaar wat ik eens in een oude kathedraal heb gezien, afbeeldend hoe Adam en Eva eruitzagen; ze leken op beesten of zoiets. Dat is wat de vleselijke denkwijze van iets geestelijks op kan vatten. Ik denk dat Adam de meest knappe man was die ooit heeft geleefd en Eva een volmaakte vrouw was in alle opzichten.

⁹⁰ Nu, vleselijke koppen verwikkelen de zaak met hun eigen ideeën; dan stuurt God iets neer en ontvouwt de zaak door Zijn kracht. Dat is precies wat hier plaatsvond in de dagen van Achab.

⁹¹ Nu, we ontdekken dat Elia dat kon zeggen, want de Boodschap van het uur en het Woord van God, of de boodschapper, de Boodschap—de Boodschap en het Woord waren precies hetzelfde. De profeet, het Woord, de Boodschap; boodschapper, Boodschap en Boodschap, waren hetzelfde. Jezus

zei: “Als Ik niet de werken doe die van Mij geschreven zijn, geloof Mij dan niet.” Dat is goed. Elke man en zijn boodschap zijn één.

⁹² Dat is waarom er vandaag, dat zij niet geloven in het doen van de werken van God, omdat ze de Boodschap van God niet aannemen. Ze geloven de Boodschap niet.

⁹³ Maar degenen die Gods uur geloven waarin wij leven, zijn deze dingen verborgen Voedsel. Bedenk slechts, God heeft het zodanig verborgen dat ze er regelrecht naar kijken en het niet zien. Dezelfde manier dat Elia het Syrische leger verblindde. Dezelfde manier dat God de ongelovige verblindt voor het echte, ware Voedsel van het kind, de gelovige.

⁹⁴ Wat ze, Noach, “een fanatiekeling” noemden, een ark aan het bouwen, zijn ogen waren open voor het Woord van God en de belofte. Juist datgene wat ze fanatisme noemden, redde Noach en zijn gezin. Ziet u, precies dat. De zaak waar mensen om lachen, is de zaak waar wij om bidden. Wat mensen “gek” noemen, noemen wij “Geweldig!” Wat de wereld “geweldig” noemt, noemt God “dwaas.” En wat de wereld “dwaas” noemt, noemt God “Geweldig!” Het is precies het contrast tussen het goede en kwade. Jezus Christus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.

⁹⁵ Onthoud: hij ging zijn geheime plaats binnen door het plan van God, door de roep van God, en het Woord van God. Elia ging zijn geheime plaats binnen door Gods voorkennis, plan, en de roeping in zijn leven, en volgens het Woord. Als dat niet de wijze is waarop wij binnenkwamen, weet ik niet waarom we daar komen.

⁹⁶ En, let op, vóór de droogte begon, ging Elia deze geheime plaats binnen voor zijn levensonderhoud. Precies een type van vóór het oordeel de aarde begint te treffen, de Gemeente er reeds uitgeroepen is; de Bruid reeds gekozen is, en gewoon aan het wachten is voordat het oordeel toeslaat. Al aan het wachten, het Voedsel van God aan het eten, genietend van de zegeningen van God. Ieder mens bij zijn normale verstand weet dat we regelrecht op weg zijn, we precies in het uur van oordeel zijn.

⁹⁷ Kijk! Broeder Banks, enigen van u mannen die hier vanavond zijn, die daar die ochtend op die berg stonden.

⁹⁸ En ik wil over die berg spreken, aanstaande zondagmorgen, zo de Here wil. Kreeg een geweldige openbaring, iets verders, dat ik nauwelijks kan nalaten vanavond te vertellen. Maar ik heb . . . Zie? En het is gewoon voortdurend, de hele tijd, het ene dat na het andere gebeurt. Zie? Het zal nooit ophouden te gebeuren, want het was ZO SPREEKT DE HERE.

⁹⁹ Ieder van u hier, duizenden keren duizenden op de band, hoorden mij er staan en zeggen: “ZO SPREEKT DE HERE, het zal zo en zo zijn.” En zelfs de kranten en tijdschriften moeten het bekendmaken dat het zo is. Zij weten niet waar het allemaal over

gaat, maar ze hebben het gezien. Ze weten niet wat het is, maar ze hebben het gezien, het Woord precies de waarheid makend.

¹⁰⁰ Toen wij hier beneden aan de rivier stonden, die Engel des Heren die dag naar beneden kwam, drieëndertig jaar, of 1933 was het, naar beneden kwam en de dingen sprak die Hij sprak. Liep erin, en vele mannen die daar op de oever stonden, zeiden: “Wat betekende dat, Billy?”

¹⁰¹ Ik zei: “Dat was niet voor mij, dat was voor u. Ik geloof; u niet.” En liep gewoon door.

¹⁰² Toen zei de voorganger tegen mij, hij zei: “Bedoel je dat jij, met een opleiding van zeven klassen, over de hele wereld zult gaan en bidden voor vorsten en potentaten en koningen enzovoort? En, o,” zei, “vergeet het!”

¹⁰³ Ik kon het niet vergeten, het stond in mijn hart gegrift. Nu, hier, drieëndertig jaar later, is álles wat Hij zei volmaakt gebeurd op de wijze dat Hij zei dat Hij het zou doen. Hij is God en kan niet falen. Hij houdt altijd Zijn Woord. Hij. . . Betwijfel het nooit.

¹⁰⁴ Nu, let op: hij ging naar binnen volgens het plan van God (voorkennis), roeping van God, en het Woord van God, en ging naar binnen vóór de droogte begon.

Nu, wij weten dat het oordeel op het punt staat toe te slaan.

¹⁰⁵ Op de heuvel staand die dag, broeder Banks Wood die hier staat, we liepen de heuvel op. Misschien haal ik het opnieuw aan, zodat het uw geloof opbouwt voor deze gebedsrij die op het punt staat te beginnen over tien, vijftien minuten. Ik liep gewoon voor broeder Banks uit. Hij was. . . Ik denk dat hij zuster Ruby had achtergelaten toen ze ziek was. En toen hij achter me aankwam—ik merkte dat zijn gezicht rood was. Ik keek achterom. Ik dacht dat de heuvel misschien een beetje moeilijk voor hem was om te beklimmen, dus deed ik wat langzamer aan. Daar in die woestijnen, daar *zulke* heuvels omhoog, precies waar de Engelen van de Here verschenen. We gingen toen precies die kant op, waar Ze een paar maanden daarvoor verschenen waren.

¹⁰⁶ En terwijl ik de heuvel opging. . . de Geest van God. . . Toen ik me omdraaide, bovenop de berg keek, zei Hij: “Pak die steen op en zeg tegen hem: ‘ZO SPREEKT DE HERE, u zult de Glorie van God zien binnen de volgende paar uur.’”

¹⁰⁷ Ik pakte gewoon de steen op en zei: “Broeder Banks, ik weet niet waarom,” gooide hem omhoog in de lucht en ik zei: “ZO SPREEKT DE HERE, u zult de Glorie van God zien.”

Hij zei: “Betekende dat Ruby?”

¹⁰⁸ Ik zei: “Nee, ik denk niet dat het iets met u te maken had, Banks, of Ruby, geen van beiden. Ik denk dat het gewoon ‘ZO SPREEKT DE HERE’ zei, ‘er gaat iets gebeuren.’”

109 En de volgende ochtend toen we daar stonden, velen van de mannen, ik weet niet hoeverlen er hier nu zitten, er waren er twaalf of veertien, vijftien van ons, die daar zaten. Plotseling liep er een prediker naar me toe en hij zei: “Broeder Branham,” hij zei, “mijn naam is *Zo-en-zo*.” Zei: “Ik was een van uw sponsors in Californië.”

110 Ik zei: “Ik ben blij u te ontmoeten, meneer.” Douglas McHughes. Hij zei: “Ik ben...” Ik zei: “Ik ben blij u te ontmoeten.” Schudde hem de hand.

111 Hij zei: “Welnu, ik wil u een vraag stellen.” Zei... Roy Roberson, beheerder hier; broeder Wood, Terry, en Billy, en, o, broeder Mc Anally, en ik weet niet wie allemaal daar stonden. En ik... Hij zei: “Ik wil u iets vragen.” Hij zei: “Geeft de Here u ooit visioenen als u hier zoals nu weg bent?”

112 Ik zei: “Ja, broeder, maar ik kom hier om er even wat bij vandaan te komen, om uit te rusten.”

En ik keek *zo* om en ik zag een zwaargebouwde dokter naar hem kijken, zei: “Eerwaarde McHughes, deze allergie in uw oog zal u binnenkort uw oog doen verliezen. Ik heb u twee jaar behandeld en ik kan er niets aan doen.”

En ik draaide me om naar hem. Ik zei: “Waarom u mij dat vroeg: uw dokter vertelde u onlangs ‘dat die allergie in uw oog was.’” Het was midden op de dag, ongeveer elf uur, en hij droeg een zonnebril. Ik zei: “Maar de reden; u draagt die niet vanwege de zon, het is vanwege uw oog. Hij vertelde u ‘dat u dat oog zou verliezen.’”

En hij begon te huilen; zei: “Dat klopt.”

113 Ik draaide me om om er weer te lopen, had een schop in mijn hand. En ik keek; ik zag hem daar staan en naar me kijken, zijn ogen net zo helder als wat. Ik zei: “Maar **ZO SPREEKT DE HERE**: u zult dat oog niet verliezen.” Ik was afgelopen herfst met hem aan het jagen; hij kan beter zien dan ik en iedereen in de menigte. Hij heeft nooit... .

114 En ik zag een oudere dame haar kous naar beneden trekken en de zijkant van haar rok omhoog doen. Ze zei: “Zoon, als u broeder Branham ziet, zeg hem voor mijn voeten te bidden.” En ik keek daar neer, en kleine... leek op kleine tumors die overal aan haar voeten hingen.

115 Ik zei: “Uw moeder is een grijsjarige dame. ‘Mijn zoon,’ ziet u. Ze vertelde u voordat u wegging, als u mij zag, om mij voor haar voeten te laten bidden. Ze heeft zoiets als kleine tumors die overal aan haar voeten hangen.” Hij viel bijna flauw.

Zei: “Dat is de waarheid.”

Ik zei: “Vertel haar zich geen zorgen te maken. Het zal in orde komen.”

116 Ik begon er te lopen. Toen hoorde ik de Stem van God spreken, zei: “Ga snel uit de weg.”

Roy Roberson die daar stond, wetend dat hij een veteraan uit de oorlog was, ik legde mijn hand op zijn schouder, ik zei: “Broeder Roy, zoek dekking, zo snel als je kunt!”

Zei: “Wat is er?”

Ik zei: “Ga uit de weg! Zoek dekking!”

117 En begon er net te lopen, legde mijn schop neer, draaide me om, nam mijn hoed af. En hier kwam Hij; heerlijkheid van God die neerviel in een wervelwind die de zijkant van de berg eruit scheurde, zo, en dreunde en de plaats zo deed schudden, de toppen van de bosjes eruit sneed; net ongeveer één of anderhalve meter boven m'n hoofd. Ging zo als een windhoos weer omhoog; het dreunde opnieuw. En hier kwam het, drie keer.

118 Toen, toen het wegging, voor de derde keer, kwam broeder Banks naar me toe, zei: “Was dat waar u het over had?”

Ik zei: “Ja.”

Zei: “Wat was het?”

119 Ik zei: “God verschijnt in wervelwinden.” Ik wist niet of Hij wilde dat ik het de mensen vertelde of niet.

120 Toen ging ik door en bad een poosje. Toen vertelde Hij mij dat ik het ze kon vertellen. Ik zei: “Het is het oordeel dat de Westkust treft.” Kijk naar haar vandaag! Kijk wat er een paar uur daarna gebeurde: Alaska zonk. En nu gaat de hele zaak ten onder. We komen in het oordeel terecht. Genade is versmaad.

121 Maar God zij dank, we hebben verborgen voedsel, geestelijk voedsel, dat we leven op de goedheid en barmhartigheid van de openbaring van Jezus Christus in deze laatste dagen, Die Zichzelf betuigt onder Zijn volk. Amen! Ze gingen binnen. Elia ging binnen voordat de droogte begon. Dank God dat we binnen zijn voordat het oordeel begint. Nu is een tijd van eruit te komen en binnen te gaan, uit die organisaties te komen en in Christus te komen, een tijd van eruit te komen en naar binnen te gaan, voor alle ware gelovigen.

122 Toen werd hij geroepen, en bleef daar binnen. Vergeet niet dat hij nooit die beek verliet totdat God hem riep.

123 En nadat de droogte bijna voorbij was, riep Hij hem eruit, naar het huis van een weduwe. Let op, Hij riep naar deze weduwe. En deze weduwe was niet omgegaan met de ongelovigen; het merkteken van het beest aangenomen te hebben tijdens de droogte. Dus Hij riep haar eruit om . . . riep Elia om deze weduwe te onderhouden. Ze had maar één klein koekje, één klein dingetje waar ze zich aan vasthield. En Elia zei: “Geef dat eerst aan mij. Want ZO SPREEKT DE HERE, dat vat zal niet leeg raken, noch zal de kruik leeg raken, tot de dag dat de Here

God regen op de aarde zendt.” God op de eerste plaats zetten, Zijn Woord eerst!

¹²⁴ Let op, er was meel in het vat. Elke keer als ze meel ging halen, was er meel in het vat. Er was olie in de kruik, elke keer als ze ervoor ging. Waarom? Meel stond voor Christus in het spijs-offer. De maalstenen moesten precies goed worden afgesteld om ze allemaal te malen. Elke korrel van dit meel precies hetzelfde, tonend dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Dat was het Woord, het Brood des Levens, dat de Boodschap volgde om het Woord te betuigen.

¹²⁵ Zo is het vandaag, vrienden. Zo is het vandaag, dat het Brood des Levens waar de kinderen van eten, de Boodschap van God volgt, om hen te onderhouden in de tijd van de droogte. Wat als Hij vandaag in onze aanwezigheid stond? Wat als Hij nu in onze aanwezigheid stond? Hij zou precies zo handelen en doen als Hij deed in de dagen dat Hij in het vlees hier op aarde was. De Bruid is deel van de Man; de Gemeente is hetzelfde als Christus. “De werken die Ik doe, zult u ook doen.” En het is het Woord dat het deed. Hij vertelde ons dat de dingen die Hij deed, wij ook zouden doen.

¹²⁶ We merken hier opnieuw op: als het Woord in ons is en tot ons is gekomen zoals het tot Elia kwam in die dag, zal het hetzelfde doen als wat hij deed; hij zou zich voeden met de geheime dingen van God, die verborgen zijn voor de wereld. O! Nogmaals: het maakt de Boodschap en de boodschapper als één. Het geestelijk voedsel is klaar, en het is nu op z'n tijd. En ieder van u kan dit voedsel hebben als u het wenst, als u bereid bent om weg te gaan van al het ongelof van dit uur, als u gereed bent om in Christus te komen, in Zijn belofte te komen.

En bedenk, Zijn beloften, in Maleachi 4, Lucas 17:30, ook in Johannes 14:12 en hoeveel andere Schriftgedeelten nog die zeggen, Joël 2:38, en alles wat Hij zou doen—of 2:28, liever—wat Hij zou doen in deze laatste dagen. En hoe de profeet zei dat het Licht zou zijn in deze laatste dagen, hoe het zou werken, wat het zou doen, al de Schriftgedeelten die naar deze laatste dagen wijzen. En dat is Christus! Als u zich daar nu in kunt verbergen, in die geheime plaats, kunt u eten en de goedheid en genade van God zien. Als u ziek bent, is daar genezing.

¹²⁷ Weet u nog toen Elisa, later, had geroepen om... Na dat spijsoffer dat hij had, Christus, en het huis van de weduwe ermee onderhield. Merk op, later toen hij vuur uit de hemelen naar beneden riep, enzovoort, en bewees dat hij door God gezonden werd, de geest van de profeet.

¹²⁸ Merk op, in de woestijn, toen hij daar onder de jeneverbesboom lag, kwam een Engel naar beneden met datzelfde soort meel en bakte enkele koeken en voedde hem. En even later bracht hij hem weer in slaap, en maakte hem

wakker, en hij had daar nóg enkele meelkoeken die voor hem gebakken waren. En hij ging op de kracht van die koeken veertig dagen lang. Glorie aan God! Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. O, hoe we Hem liefhebben, geestelijk voedsel op de gepaste tijd!

¹²⁹ “Het is ongepast het brood der kinderen te nemen en het aan honden te geven.” Zei Jezus niet hetzelfde, tegen de Syrofenicische vrouw? Hij was tot de Zijnen gezonden. Dat is waar. En dat is tot wie Hij is gekomen. . . Hij ging nooit naar de heidenen.

¹³⁰ En nu vandaag bezoekt Hij de heidenen, in hun tijd, en het is ongepast. . .

¹³¹ U zegt: “Waarom is het dat de Boodschap niet in deze grote plaatsen uitgaat, deze grote kruistochten zoals dat, onder de denominaties?”

¹³² Het is niet hun voedsel. Het is niet de kerk, bij name, hun voedsel. Het is het Bruidsvoedsel. Het is geestelijk voedsel op zijn tijd. Het zou hen misselijk maken in hun maag. Het is te rijk voor hen. Zie? Zie? U—u—u kunt het niet doen. Maar voor de kinderen is het Brood, is het Leven, is het Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.

¹³³ We zullen het te laat maken als we de gebedsrij nu niet beginnen, dus laten we onze hoofden even een ogenblik buigen.

¹³⁴ Dierbare God, voedsel, op de juiste tijd, geestelijk voedsel. Iets waar de wereld niets van weet. Hoe we onze Here die avond of die dag daar bij Samaria horen zeggen, dezelfde plaats waar Elisa naar voren liep en zei: “Wel, de dauw zal niet vallen tot ik erom roep.” Hier stond Jezus daar en zei Zijn discipelen.

Zei: “Meester, waarom eet U niet?”

Hij zei: “Ik heb voedsel waarvan u niet weet.”

¹³⁵ Waarlijk, Here: Zijn voedsel was om de wil van God te doen, om de werken van God gemanifesteerd te zien worden in Zijn uur. Hij was daar om te zien dat het gedaan werd. “Ik doe niets, tenzij Mijn Vader het Mij eerst toont. Wat de Vader Mij toont, dat doe Ik.”

¹³⁶ En Vader, zo is het vandaag. De Gemeente, de ware gelovige, het lichaam van gelovigen, heeft toegang tot voedsel, geestelijk voedsel, waar die in naam alleen niets over weten. De wereld weet niets van dit voedsel af, Vader. Maar Uw Gemeente, Uw volk, de Bruid van Uw Zoon, houdt ervan.

¹³⁷ Wij hebben toegang tot genezing van onze lichamen wanneer de dokters hebben gefaald. Wij hebben hier toegang toe. Het is een van de spijzen van God, die Hij aan Zijn Gemeente gaf en het in de laatste dagen beloofde aan Zijn gelovige kinderen. Vader, help ons om gelovige kinderen te zijn, want alle dingen

zijn mogelijk voor de gelovigen. Sta het toe, dierbare God. We vragen het in Jezus' Naam. Amen.

138 Ik geloof dat Billy me vertelde dat ze enkele gebedskaarten uitgedeeld hebben. Als iemand mij wil zeggen welke letter er op de gebedskaart staat, dat is alles wat ik wil. [Iemand zegt: "C."—Red.] C, goed, laten we C één nemen, beginnen bij . . . tot ik onze gebedsrij beginnen kan. Zie, nu, ze kunnen overal zitten. Nu, als iedereen . . . Wel, ziet u, ik ga dit proberen. Ik weet niet of we het kunnen doen of niet. Of anders kunnen we gewoon een oproeprij hebben, kunt u blijven zitten. Het maakt mij niet uit. Als u liever hier op het podium komt of een oproeprij wilt hebben, het maakt niet uit, welk van beide ook. Ik vertrouw gewoon enkel op de Heilige Geest. Ik vertrouw Hem om dit Woord dat ik gepredikt heb te verdedigen.

139 Broeder George Wright, ik geloof het. Sinds ik als kleine jongen naar uw huis kwam, vele jaren geleden, naar die oude nachtzwaluw luisterde die in de boom zat; ik geloof nog steeds diezelfde Boodschap. Ik geloof dat het hetzelfde is.

140 Goed, ik zie dat ze hier ruimte maken voor een gebedsrij. Goed, gebedskaart C nummer één, twee, drie, vier, vijf: kom eerst en ga hier staan. Als u niet kunt opstaan, als u gewoon uw handen wilt opsteken, dan zullen enigen u komen halen. [Iemand spreekt met broeder Branham—Red.] (Wat is het? Ja. Mm-hm.) Gebedskaart C, één, twee, drie, vier, vijf. En nu, let op: u die geen gebedskaart hebt . . .

141 Nu, ik heb een gebedsrij van dit soort al een lange, lange tijd niet meer gehad. Hoeveel herinneren zich mijn opdracht, toen we hier de tabernakel bouwden? Zei: "Doe het werk van een evangelist." Zei niet dat ik een evangelist was. Zei: "Doe het wérk van een evangelist," zie, "want het uur zal komen wanneer dat zal worden veranderd." Dat uur komt eraan. Goed. Nu, hierin; Hij . . .

142 Je kunt niet twee of drie verschillende bedieningen tezamen mengen—voorganger wezen en evangeliseren tegelijkertijd. Je kunt niet een—een profeet en misschien een voorganger tegelijkertijd zijn, zie, want je hebt andere werken, andere bediening.

143 Maar de Here gaf me wat ik behoorde te doen in mijn Boodschap. Maar toen zei Hij: "Doe het werk van een evangelist, maak ten volle bewijs van uw bediening, want het uur zal komen dat ze gezonde leer niet zullen verdragen." Als dat nu niet gekomen is! Elke kerk-denominatie heeft me afgewezen. Ze wilden geen gezonde leer verdragen. "Maar naar hun eigen begeerte zullen ze hun eigen leraars binnenhalen en zullen ze zich naar verdichtfels keren. En zij zullen grote daden doen, zoals Jambres en Jannes die Mozes weerstonden, maar hun dwaasheid

zal kenbaar worden gemaakt.” Zie? Zie? Goed, nabootsingen! Ziet u hoe Jambres . . .

¹⁴⁴ En God in de hemel weet dat dat daar precies in de hoek- . . . (van die tabernakel) . . . -steen ligt sinds 1933, geschreven op een bladzijde van een Bijbel, en ligt daar. Kijk hoe ze het gedaan hebben. Kijk wat er is geschied. Nabootsingen, precies ja. Zei: “Laat ze met rust, hun dwaasheid zal bekend worden gemaakt op dezelfde wijze als die van Jambres en Jannes.” Hier zijn we in die dag.

¹⁴⁵ Ik zag de kerk toen, toen we net de hoeksteen legden, mensen leunden in de vensterbanken en overal om toe, stonden rond de muren, van de tabernakel. Daar hebt u het. Ze zeiden, toen het gebouwd werd, de mensen van de stad hier zeiden: “Binnen een periode van zes maand . . .” Wij met één dollar en tachtig cent, om een tabernakel te bouwen; een heleboel van de garagehouders hadden al besloten dat het hun garage zou worden. Maar het is nog steeds een schaapskooi voor Gods schapen.

¹⁴⁶ Een, twee, drie, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien. C, zes, zeven, acht, negen, tien. Goed.

¹⁴⁷ Nu: “Ik de Here heb het geplant, Ik zal het bewateren, dag en nacht, opdat niemand het van Mijn hand zou plukken.” Kijk naar de kritiek! Geen denominatie om erachter te staan. Geen kerken als deze in het hele land hier. Geen van Pinksteren in het land, niets anders om het te onderhouden. Iedereen tegen de waterdoop, iedereen tegen al deze andere dingen. Zelfs tot mijn eigen familie, mijn eigen vader stuurde me weg van de deur. Ik stopte m’n kleren in een kleine papieren zak en ging in New Albany wonen. Juist.

Maar door vele gevaren, listen en valstrikken,
Ben ik reeds gekomen;
Het is genade die mij tot hiertoe veilig heeft
gebracht,

Ik ben zesenvijftig jaar oud en binnenkort moet ik de rivier oversteken.

Genade zal me verder meenemen.
Als ik daar tienduizend jaar ben geweest,
Stralend als de zon;
Zullen we niet minder dagen hebben om Gods
lof te zingen . . .
Dan toen we eerst begonnen.

O, wat hou ik van Jezus! Hij is heel de wereld voor mij.

¹⁴⁸ O, goed, hoeveel heb ik . . . ? Waar was ik gebleven, tien? Kunnen we er nog wat meer nemen? Goed. Wat was dat, tien, vijftien? Goed. C, tien tot vijftien—waar u ook bent, als u kunt opstaan en erin kunt komen. Wat blief? Hè? Goed. C, vijftien tot twintig dan. Laat dat, C vijftien tot twintig zijn. Dat zou

nog tien mensen meer zijn. We zien . . . Ziet u—ziet u, waar de rij daar staat, dat we ze niet—ze niet opeengepakt hebben. En we zullen . . . Goed.

¹⁴⁹ Nu, geef me uw onverdeelde aandacht; het zal niet lang duren. Maar nu, o, wat een uur, wat een tijd! Ik—ik wou dat iedereen de Here kon liefhebben. Ik—ik wou dat we allen gewoon tot die plaats konden komen, om de mogelijkheden van deze minuut te beseffen. Laten we het proberen. Geef me gewoon uw aandacht.

¹⁵⁰ Wat—wat proberen we hier te doen? We onderwerpen Gods Woord aan een test. Elia deed hetzelfde, liep de berg op nadat hij wist dat hij door God gezonden was om het te doen. Hij zei: “Laten we nu bewijzen wie God is, laat de God Die met vuur antwoordt, God zijn.”

¹⁵¹ En de heidenen sneden, o, zeiden: “Wel, natuurlijk, geen . . .” De—de heidenen wisten dat er geen vuur zou vallen, dus schreeuwden ze en gingen ze tekeer.

¹⁵² Maar Elia wist dat het vuur vallen zou, want hij had een visioen van de Here.

U zegt: “Had hij een visioen?”

¹⁵³ Ja meneer! Toen hij alles klaar had gelegd, zei hij: “Here, ik heb dit alles op Uw bevel gedaan.” En toen begon het vuur te vallen. Wanneer Gods Woord naar de letter wordt gehouden, dan is het Gods zaak om voor de rest ervan te zorgen. Hij vraagt u alleen om het daar neer te leggen. En wees er zeker van dat u geroepen bent om het daar neer te leggen. Zie? En als dat zo is, zal Hij voor de rest ervan zorgen.

¹⁵⁴ Nu, er zullen hier mensen door deze rij komen waar ik voor bidden zal . . . Nu, wel, u bent bijna tot aan de muur, nu, goed, tot aan de rij, om te beginnen. Nu, eerst, tenminste ergens hier in het gebouw, enige mensen . . .

Hoevelen hier zijn ziek en hebben geen gebedskaart, steek uw hand op. Zie, gewoon overal. Nu, u weet, als onze Heer . . . En ik geloof dat Hij het zal, als Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Hij hield gebedsrijen. Mensen kwamen naar Hem in lange rijen toe, menigtes; Hij raakte ze aan, zegende ze. Toen stopte Hij eens en zei: “Wie raakte Mij aan?” Keek om Zich heen, vertelde een vrouw waarvoor ze Hem aanraakte; en zei dat haar bloedvloeïng was opgehouden, haar geloof had haar gezond gemaakt.

¹⁵⁵ Wat als ze zich had omgedraaid en had gezegd: “Wel, ik weet het niet, Here, ik heb dit een lange tijd gehad”? Het zou niet gebeurd zijn. Nee, het zou niet gebeurd zijn. Nee.

¹⁵⁶ Wat als Hij de Syrofenicische vrouw vertelde: “Vanwege dit woord dat u zei, is uw dochter, de duivel uit haar gegaan.” Wat als ze zei: “Wel, nu, Here, ik—ik wilde dat U het op deze wijze

deed"? De—de duivel zou nog steeds in het meisje zijn geweest. Maar ze verwachtte haar kind te vinden zoals Hij zei dat ze haar zou vinden.

¹⁵⁷ Nu, Hij vertelde ons: “Als gij kunt geloven! Als u tegen deze berg kunt zeggen: ‘Wordt verplaatst,’ en niet in uw hart twijfelt, maar gelooft dat wat u hebt gezegd, zal geschieden, kunt u het hebben. Wanneer u bidt, gelooft dat u het ontvangt; het zal u gegeven worden.” Wat een belofte!

¹⁵⁸ Nu, de man die het sociale evangelie predikt, gelooft dat helemaal niet. Hij zou naar de deur toe lopen, naar binnen kijken, of daar staan, en zeggen: “Wel, gewoon nog een stelletje heilige rollers,” en weglopen. Zie? Maar hij weet niet dat dit het verborgen voedsel is. Hij weet niet dat dit de geheime zaak is die voor hem verborgen is. Hij weet het niet. Het is—het is—het is zielig, een verstand dat naakt is, ellendig, blind, en het niet weet. Zie? Dat is een slechte zaak.

¹⁵⁹ O God, laat mij eerst sterven, maar laat mij nooit zo worden. Ik zou liever sterven (ja meneer) dan dat te doen. Ik denk dat ieder van ons dat zou willen, nietwaar?

¹⁶⁰ Maar nu, God heeft ons deze dingen beloofd in de laatste dagen. In Maleachi 4, zei dat Jezus Christus naar beneden zou komen en Zichzelf zou verpersoonlijken in menselijk vlees, zoals Hij deed in Sodom. Juist. En zei dat de wereld in een Sodom-toestand zou zijn. En zei: “Zoals het toen was: de Zoon des mensen zou geopenbaard worden in die dag.” Zie, deze Man Die naar beneden kwam in de gestalte van een man, wat “Elohim was,” bij Abraham, voordat deze beloofde zoon kwam. Kijk wat het was; Abraham zei dat het God was. En de Bijbel zei dat er drie mannen waren die naar hem toe kwamen—stof op hun kleren, reisden, zaten neer en aten als mensen. En Jezus zei: “Precies in de tijd dat de wereld in een Sodom-toestand geraakt, dan zou de Zoon des mensen Zichzelf opnieuw openbaren.” Niet Zoon van God—Zoon des mensen, zie, zou Zichzelf openbaren.

¹⁶¹ Nu, vergelijk dat met wat de laatste profeet zei: “Zie, Ik zend u Elia de profeet, en hij zal de—de harten van de kinderen terugvoeren tot de vadersen.” Zie? Een Boodschap om ze terug te brengen naar de Bijbel, en de Zoon des mensen zal Zichzelf openbaren, in die dag. En op die dag, van het bazuinen van het laatste gemeentetijdperk, de zevende engel, zouden de geheimenissen van God bekend worden gemaakt in die dag. De Zeven Zegels zouden verbroken worden. De geheimenissen van al deze gemeentes en zo, hoe ze gebeurden en wat er plaats- . . . hoe, wat er plaatsvond.

¹⁶² Zie, zij weten het niet. Jezus zei: “U blinde Farizeeën!” Zei: “Als de blinde de blinde leidt, vallen ze dan niet beiden in de gracht?” Zie, dat is de reden dat die mensen dat niet zien.

163 Het geheimenis ervan is, die Zegels: elk van die kerken maakte een organisatie, en geraakte erin, en dat is een van de geheime dingen die verkeerd zijn geweest voor God. Ziet u het, doctor Lee? Zie, kijk. Het is. . . Dat is het punt, daar. Dat is één van de geheimen. Ze organiseerden zich en, zie, en waren volkomen uit de wil van God. En dat zal in de laatste dagen worden onthuld, en de mensen niet naar een geloofsbelijdenis of een denominatie leiden, maar terug naar het ware Woord. En het ware Woord zal tot een bepaalde groep mensen komen en de Zoon des mensen zal Zichzelf in hun midden openbaren: “Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

164 O, tjonge! O, ik hou daar van. Ik hou—ik hou ervan om over Hem op te scheppen. Ik hou ervan om—om Hem groot te maken voor de mensen. Ik hoef Hem niet groot te maken; Hij is al groot. Hij is zo hoog dat u niet over Hem heen kunt, zo diep dat u niet onder Hem door kunt, zo breed dat u niet om Hem heen kunt, en toch hebt u ruimte in uw hart voor Hem. Wilt u Hem niet ontvangen? Hoe wonderbaar dat onze Here is! Goed.

165 Nu, laten we heel rustig worden, iedereen. Nu, we hebben hierover gesproken. En nu, de zaak is, is het waar? Nu, er zijn misschien enkele vreemden hierbinnen. Ik zou kunnen zeggen, tegen u, als Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer, wat zou Hij doen op dit moment? Hij zou hetzelfde doen dat Hij deed toen Hij hier eerder was. Is dat juist? Het geloof van de mensen zou Zijn kleed aanraken, en Hij zou Zich omkeren. Zoals Hij bij de vrouw bij de bron deed en Hij op andere plaatsen deed en Hij hun gedachten bemerkte.

Nu, u zegt: “Zou Hij mij kunnen genezen?”

166 Zijn Woord zei dat Hij dat al reeds heeft gedaan. Maar waar het om gaat is om Zichzelf bekend te maken dat Hij hier is.

167 Nu, verscheen Hij aan ons in een lichamenlijk lichaam, er precies zo uitzag als Hofmann zijn *Hoofd van Christus op Drieëndertigjarige Leeftijd*, en bloed dat uit Zijn hand liep enzovoort, nagellittekens overal op Hem, zou ik het niet accepteren. Nee, nee. Nee, nee. Wanneer Hij komt, Zelf: “Elk oog zal Hem zien, elke tong zal Hem belijden; en zoals de bliksem van het Oosten komt, naar het Westen, zo zal het zijn.” Zie? Wij geloven niet in deze sektes en klikjes. Wij geloven dat God het Woord is.

168 Maar Hij neemt een lichaam aan, neemt úw lichaam en mijn lichaam, en geeft ú gaven, geeft mij gaven, en dóór deze gaven maakt Hij Zichzelf bekend. Dat is het geheime voedsel. Ongeacht hoeveel Hij Zichzelf door mij bekend zou maken, u moet het geloven, u moet ook een gave van geloof hebben, om het te geloven. Gelooft u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] En nu, als Hij Zichzelf zal manifesteren op die manier, zult u Hem geloven? [“Amen.”] Met heel uw hart, zult u Hem geloven? O hoe

wonderbaar, gewoon wachtend op Hem—gewoon wachtend om te zien wat Hij zegt.

169 Hier is een man die hier staat. Ik heb hem nog nooit in mijn leven gezien voor zover ik weet. Ziet eruit als een goede, sterke, gezonde man, en waarschijnlijk is hij dat, ik—ik—ik weet het niet. Maar hij staat daar. Nu, ik zou die man de handen kunnen gaan opleggen, en voor hem bidden, hem vragen of hij zou geloven. Hij zou hier kunnen staan en mij vertellen, zeggen: “Ik—ik wil dat u voor *Die-en-die* bidt. En ik heb—ik heb ingezakte voetholten. Ik heb hoofdpijn, constant. Ik heb zweren in mijn maag,” of zoiets. Hij—hij, ik weet het niet. Hij zou een van die dingen kunnen zeggen.

170 Ik zou zeggen: “Goed meneer, broeder. Ik zal mijn handen op u leggen en voor u bidden.” Dat zou helemaal in orde zijn. Dat is precies wat we door al de tijdperken heen hebben gedaan. Is dat juist?

171 Maar bedenk, Jezus zei dat het anders zou zijn net ten tijde van Zijn komst, zoals het was in de dagen van Sodom. En de Man Die eraan kwam, had Zijn rug gekeerd naar de tent waar Sara was, en Hij zei: (niet “Abram” nu) “Abraham.”

172 Zie, hij was Abram de dag ervoor. Maar hij kwam een visioen tegen, en de Here vertelde hem dat: “Ik ga je naam veranderen.”

173 En hier is de Here Zelf, in de vorm van een man, die met hem eet en drinkt. Zei: “Abraham, waar is uw vrouw, Sara?” S-a-r-a; niet S-a-r-a-i.

Hij zei: “Zij is in de tent, achter U.”

174 Zei: “Ik ga u bezoeken, volgens Mijn belofte vijftienvintig jaar geleden.”

175 En Sara lachte een beetje in zichzelf. Hij zei: “Sara lachte in de tent zonet, en zei: ‘Hoe kunnen deze dingen zijn?’” Hm-hm. “Is er iets te moeilijk voor God?” Zie? Niets. Nee meneer.

176 Nu, Hij zei, Jezus beloofde dat “Hij, de Zoon des mensen,” wat het Woord is, (geloofd u dat?) “zou komen in de laatste dagen, en zou Zichzelf openbaren in de tijd dat de wereld als Sodom en Gomorra was.” Geloofd u dat dat juist is?

177 Voordat we één gebed hebben, laat er enigen van u daar bidden en zien of de Zoon des mensen nog steeds Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Vraag gewoon of Hij dat is, zeg: “Here, de man kent mij niet, maar, ik weet dat U Dezelfde bent, gisteren, vandaag en voor immer,” kijk of Hij u dat zegt.

Ja meneer. Nu, hef uw hoofd even een ogenblik op.

178 Het is achter me. Het is een kind. Het gloeit op dit ogenblik van de koorts. Het is een klein meisje. U bent van buiten de stad. Het kind heeft een maagkwaal. Het had dat. Geloof slechts.

179 Nu, is dat wat Hij zei dat Hij zou doen? Ik heb die persoon nooit in mijn leven gezien. God in de hemel weet dat.

180 Deze man hier, hij ziet er erg sterk en gezond uit. Maar ziet u die schaduw daar over hem heen? Dat betekent, tenzij God hem helpt, dat hij hier niet lang meer zal zijn. Hij heeft kanker. Het zit in uw long.

Nu, de Zoon des mensen is hier.

Hij heeft een last op zijn hart voor een kleine jongen, een klein kind. Is dat juist? Geloof u dat God mij kan vertellen wat er verkeerd is met dat kind? [De broeder zegt: “Ik weet dat Hij het kan.”—Red.] Hij kan het. Hij heeft bewusteloosheidsaanvallen, zoals een vorm van epilepsie. Hij heeft er pas nog één gehad. [“Vanmorgen.”] Dat is juist, vanmorgen. En gelooft u dat u zult leven om die jongen groot te brengen en dat hij in orde zal zijn?

181 Waar is Charlie Cox? Waar is hij? Charlie, waar ben je? Ik dacht dat hij hier vanavond was. Hier, Charlie. Gary, waar ben je? Larry, is hij hier? Z'n kleine jongen had hetzelfde, precies hetzelfde. Waar ben je, Larry? Kom even hier. Wel, hier ben je. Deze kleine jongen hier had hetzelfde. Zijn vader en moeder is een hele goede vriend van mij. Jaren geleden was ik daar en deze kleine jongen zou aanvallen krijgen, gewoon buiten bewustzijn raken en wegzakken. Het was epilepsie. Ik ving het op bij de kleine jongen, vroeg God hem te genezen. Hij heeft er nooit meer één gehad sindsdien. Dat is zijn vader; zijn moeder zit hier ergens; en hier is de kleine jongen zelf.

182 Nu, gelooft u, meneer? (Dank u, Larry.) Geloof u, meneer? Moge de God des hemels u hetzelfde schenken en u om te leven om het kind groot te brengen. God zegene u.

Laten we bidden.

183 Dierbare God, help hem. Ik bid dat Uw barmhartigheid en genade over hem zal zijn, en zegen hem. In Jezus' Naam.

184 Ga nu terug naar Louisiana, gelukkig, prijs God voor hem.

185 O ja, hij kwam uit Louisiana, jazekeer, uit de buurt van Lake Charles. Ja. Zie, ik kan uw gedachten nu opvangen. God zij geprezen!

186 Wel, u vraagt om een—een goede zaak, u wilt een baby hebben. U had al kinderen, een paar kinderen, maar u wilt er nog een. Moge de God des hemels het u toestaan, mijn zuster. Kom hier, ik wil gewoon de handen opleggen.

187 Dierbare God, geef de vrouw het verlangen van haar hart, want het is een waardige zaak. In Jezus' Naam. Amen.

Ga nu het kind krijgen.

188 God is een goede God. Geloof u dat? Hij weet alles wat we nodig hebben. Hij voorziet in al onze behoeften als we het geloven. Hij zei: “Als gij kunt geloven!”

¹⁸⁹ Ik heb ergens uw hand geschud. Ik weet niet meer waar het was, maar ergens heb ik uw hand geschud. Ik herinner het me niet meer precies, maar we waren gewoon ergens, vandaag ergens, maar ik weet niet waar het was. Maar dat is niet waar. . . waar we hier voor zijn om over te spreken. U bent hier om te spreken over, of om te bidden; u wilt dat ik voor iemand anders bid. Dat is juist. Hij is niet hier. Hij is in Georgia, ziek. Niet alleen is hij lichamelijk ziek, maar geestelijk is hij ziek; uw neef. Gelooft u dat God hiervoor zal zorgen omdat u voor hem hebt gestaan? Ja? Kom hier en laten we samen bidden.

¹⁹⁰ Dierbare God, geef deze man het verlangen van zijn hart, dat hij er mag gaan en deze man vinden, het uitroepend tot God. In Jezus' Naam vraag ik het. Amen.

God zegene u. Twijfel niet. Geloof met heel uw hart.

¹⁹¹ Hoe maakt u het? Het was niet dat ik niet naar uw hand reikte om uw hand toen te schudden toen u uw hand uitstak; ik merkte iets op. Het was een schaduw, heel donker en zwart. Dat is de reden. Ik wist dat als ik uw hand zou pakken, dat ik het op die manier zou vinden, zie. Maar het is een kanker. Gelooft u dat God bij machte is het te verwijderen? Het zit aan uw borst, linkerkant. Wilt u teruggaan naar Carolina en de Here prijzen omdat u gezond bent, nietwaar? Ziet u wat ik bedoel? Laten we bidden.

¹⁹² Dierbare God, in de Naam van Jezus Christus, Degene Die nu aanwezig is; de kinderen die het Brood van God eten, moge dit kind zich ook verheugen in het geloof, het Brood van God dat Hij hem nu geeft voor zijn genezing. Moge hij gaan en gezond zijn, in Jezus' Naam. Amen.

God zegene u, broeder. Geloof met heel uw hart.

Hoe maakt u het?

¹⁹³ Is dit geen wonderbare tijd? Het lijkt net of er een groot eerbied over de mensen komt. Of dat het misschien, klinkt alsof m'n oren, net alsof er iets "Pf!" ging. Maakte gewoon een geluid, van: "Pfff," op die manier, zie. Het is het Brood van de kinderen. Zie? Het is van u. Het is voor u. Het is niet voor mij; het is voor u. Ik ben erg dankbaar dat ik nu niet. . . Voor zover ik weet ben ik gezond, maar het is ook Brood voor mij wanneer ik er behoefte aan heb. Het is Brood voor u. Het is bemoediging. Voor degenen die zelfs niet ziek zijn, het brengt gewoon onze harten omhoog voor God.

¹⁹⁴ Dit is precies op de gepaste tijd, wat Hij zei dat Hij zou doen: "En zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn bij het komen van de Zoon des mensen, wanneer de Zoon des mensen geopenbaard zal worden." Zie? "En zie, ik zend u Elia de profeet vóór de grote en verschrikkelijke dag van de Here. Hij zal de harten van de mensen terugvoeren tot de Vader." Zie? Zie?

195 “En dan zullen de rechtvaardigen uitgaan over de—de goddelozen, as.” Ze zullen branden als een oven, ziet u, de aarde. We zien dat het ginds zal instorten. En het vulkanische zal zich over de aarde uitspreiden en de hemelen zullen in brand staan.

O, Rots der Eeuwen, heb erbarmen met mij nu, en dan.

196 Hoe maakt u het? Wel, één ding, u hebt een dameskwaal, vrouwenkwaal. Hebt andere dingen. U bent nerveus, net die leeftijd om nerveus te worden. Complicaties, allerlei soorten. Maar u hebt ook een verlangen, dat is om de Heilige Geest te ontvangen. Dat is juist. Dat is wat het is. Gelooft u dat u. . . Hebt u alles beleeden? Gelooft u dat als ik u de handen opleg en God vraag het te doen, de Heilige Geest zal komen? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Gelooft u dat? [“Ja meneer.”] Laten we bidden.

197 Dierbare God, ik leg mijn handen op deze vrouw, in de apostolische vorm, en vraag dat zij de doop van de Heilige Geest ontvangt. In de Naam van Jezus Christus, moge zij het ontvangen. Amen.

198 Twijfel er niet aan. Het behoort u toe, zie. Het is van u. Het is het—het Brood van de kinderen.

199 U had een kleine raar gevoel toen ik zei: “vrouwenkwaal,” nietwaar? Want dat is wat u ook had. Nu, gelooft u nu dat het goed met u zal komen? Ga en dank gewoon de Here.

200 Hoe maakt u het? Gelooft u met heel uw hart? Gelooft u dat u straks in staat zult zijn om te eten zoals u dat lang geleden deed? Goed. Ga en zeg: “Dank U, Here. Ik geloof het.” De tegenwoordigheid van de Here.

201 Gelooft u dat die rugklachten u zullen verlaten en dat u gezond zult worden? Goed. Ga gewoon en zeg: “Dank U, dierbare God,” en God zal het toestaan.

202 Gelooft u dat u gezond kunt zijn, dat de Here u gezond zal maken en geen artritis zult hebben, wel en gezond zult zijn? Gelooft u dat? Ga en dank Hem, zeg: “Here, ik aanvaard het met heel mijn hart en ik geloof het.”

Wat gelooft u allen daarginds ervan?

203 U, hier, leg uw hand op die vrouw die daar naast u zit, zeg haar dat de spataderen en artritis haar zullen verlaten. Wanneer ze. . . ? . . .

204 God zegene u. Gelooft u dat u nu gezond zult zijn? Ga naar huis en wees. . . God zegene u. Ga op weg en zeg: “Dank U Here Jezus.”

205 Hoe maakt u het? Gelooft u dat de vrouwenkwaal u ook zal verlaten en dat u gezond zult zijn? Ga en zeg: “Dank U Here.”

206 Hoe maakt u het? [De zuster zegt: “Ik heb een kraakbeen verrekt.”—Red.] Wel, tjongejonge! [“Totten.”] Ik ken uw naam. Ik—ik heb vroeger. . . [“Totten.”] toen ik voorganger was van de

Baptistenkerk. [“Totten.”] Totten. [“Della Totten.”] Zuster Della Totten. U lijdt nu aan een rugklacht. [“Ja.”] Het zal in orde komen, nu. Gelooft u dat Hij u beter zal maken? Weet u nog wat daar in de Milltown Baptistenkerk gebeurde, jaren geleden? [“Ja, dat herinner ik me!”] Hij is nog steeds dezelfde God vandaag. God zegene u mijn zuster.

George Wright, waar ben je? Weet je het nog? Tjonge, hoe. . .

Gelooft u, als ik gewoon mijn handen op u legde met deze zalving, gelooft u dat u gezond zult worden? Kom hier. In de Naam van Jezus Christus moge ze genezen worden. Amen. Heb geloof!

Wel, gelooft u allen met heel uw hart?

²⁰⁷ Nu, hoe dat oude herinneringen oproept, om die dame te zien! Ik kan nog niet op haar naam komen, maar ik. . . [Iemand zegt: “Totten.”—Red.] Totten. Totten, dat klopt. O ja, haar dochter was Bertie. Dat klopt. Dat klopt, ja. Denk niet dat ik buiten mezelf ben, ik ben gewoon een beetje, weet u, het is een wat. . . Ik kan het niet uitleggen.

²⁰⁸ Maar uw rugkwaal is weg, dame. Ga, prijs de Here en zeg: “Dank U Here.”

²⁰⁹ Gelooft u dat uw hartkwaal ook in orde zal zijn? Ga gewoon, verheug u en zeg, “Dank U Here Jezus,” en geloof het. Goed. Heb geloof nu. Twijfel niet.

²¹⁰ Kom, dame. Gelooft u met heel uw hart? U hebt vele dingen verkeerd met u. U hebt ook rugklachten. Gelooft u dat God u in orde zal maken? Goed, ga gewoon en verheug u. Dat—dat is Hem waardoor u zich zo voelt. Dank de Here. God zegene u, zuster.

²¹¹ Hallo jongeman. Gelooft u dat God de nervositeit van dat kind gaat genezen en hem gezond zal maken? Gelooft u het? In orde. Hallo knul, laat me je hand schudden.

²¹² Dierbare God, neem dat boze ding van deze kleine jongen af en moge hij leven en normaal zijn. In Jezus' Naam. Amen.

²¹³ God zegene u broeder. U gelooft dat, nietwaar? Het komt in orde met u. Twijfel niet.

²¹⁴ Erg jong om een hartprobleem te hebben. Gelooft u dat God u gezond zal maken? Ga, zeg: “Dank U Here voor mijn genezing.”

²¹⁵ Gelooft u dat God de maagkwaal zal genezen en u gezond zal maken? Ga door, verheug u en zeg: “Dank U Here.”

²¹⁶ Hij is nog steeds God, nietwaar? Het enige wat u moet doen is gewoon geloven. Is dat niet zo? Gelooft u de Zoon des mensen in de laatste dagen?

²¹⁷ Er is hier een paar minuten geleden iets gebeurd en ik kan niet. . . probeer te vinden waar het was. Iemand had geloof en deed iets. Of misschien krijg ik ze volgende zondag, of wanneer ik kan. Bent u—u. . . Daar is het opnieuw. U hebt uw hand omhoog.

Geloof u dat God dat hartkwaal kan genezen, u gezond kan maken, uw dochter daar kan genezen met—met . . . Geloof u het? Mevrouw Neff, geloof u dat God . . . Leo Neff. Ik ken u niet, maar dat is wie u bent. U hebt een hartkwaal en uw dochtertje heeft een nierprobleem. Geloof u dat zij beter zal worden? Uw geloof maakt u gezond. Geloof met geheel uw hart.

218 U daar achterin in het doopbasin, die daar achterin staat met een maagprobleem, Jezus Christus make u gezond.

219 Geloof u? Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Laten we elkaar nu de handen opleggen. O, denk aan het uur waarin we ons bevinden, denk aan de tijd. Bedenk dat we in de tegenwoordigheid zijn van Jezus Christus Zelf, de Zoon van God. Hij beloofde dat Hij dit zou doen in de laatste dagen. Ik heb handen op deze zakdoeken gelegd.

220 Dierbare God, ik bid dat U deze zakdoeken zult zegenen voor de genezing van de lichamen van de mensen, door Jezus Christus' Naam.

221 Nu, met uw handen op elkaar, ieder van u zijn leden van het lichaam van Christus. Dezelfde Heilige Geest Die beloofde de geheimen van de harten te openbaren en deze dingen te doen, Hij is in u. U bent een deel van Hem en Hij is een deel van u. Nu, Hij zei dit: "Deze tekenen zullen hen volgen die geloven." Dat bent u. "Als ze hun handen op de zieken leggen, zullen ze herstellen." Nu, bid niet voor uzelf, bid voor degene op wie u uw handen hebt, want zij bidden voor u. Nu, laten we samen bidden en moge er geen zwak persoon in dit gebouw zijn. Waarom zouden we nog langer wachten, mijn dierbare broeder, zuster, hier is het, de Heilige Geest, God, hier, precies datgene waar we over gesproken hebben.

222 Dierbare Jezus, we herkennen Uw tegenwoordigheid. U bracht die kleine baby onlangs weer tot leven, nadat hij dood was, door het gebed van geloof. Dierbare God, er zijn hier velen waar we niet aan toe konden komen, de tijd gaat voorbij, maar ze hebben hun handen op elkaar. Ze zijn gelovigen. We zitten in de tegenwoordigheid van de Here Jezus Christus, opgestaan uit de dood, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.

223 Satan, je bent verslagen! Jezus Christus heeft je verslagen! Hij is opgestaan uit de dood en staat vanavond onder ons en betuigt deze Boodschap van de laatste dagen. Kom uit deze mensen! Verlaat hen, in de Naam van Jezus Christus. "In Mijn Naam zullen zij duivels uitwerpen," en jij bent uitgeworpen. In de Naam van Jezus Christus, verlaat deze samenkomst!

224 Ieder van u nu die uw genezing aanvaardt, sta op. Iedereen die genezing aanvaardt, sta op. Steek uw handen omhoog en prijs Hem!

"Ik aanvaard nu mijn genezing," zeg dat aan God. "Ik aanvaard nu mijn genezing. U bent Dezelfde gisteren, vandaag

en voor immer, Christus. Ik geloof U nu, help nu mijn ongelooft.
Amen.”

'k Wil Hem prijzen, 'k wil Hem prijzen,
Prijs het Lam voor zondaars geslacht;
Geef Hem glorie, al gij volken,
Want Zijn Bloed heeft elke vlek weggewassen.

²²⁵ Houdt u niet van Hem? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]
Laten we Hem dan prijzen. Iedereen, met uw handen omhoog,
prijs Hem, terwijl de broeder hier komt om ons te laten gaan.

GEESTELIJK VOEDSEL TE RECHTER TIJD DUT65-0718E
(Spiritual Food In Due Season)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagavond 18 juli 1965 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org